

**Δευτέρα Άνοικτη Ἐπιστολή
Πρὸς τὴν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

“Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται” (Ψαλμ. 41,8)

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς

Ὑπεῖκων στὴν ἱερατική μου συνείδηση καὶ μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ καὶ τιμὴ στὴν Ἀρχιερατικὴ Σας ἀξία, ὡς καθημένους “εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ”, ἀπευθύνομαι γιὰ δευτέρα φορὰ πρὸς Ὑμᾶς, ἀναφορικά μὲ τὰ ἐσχάτως, ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον, τεκταινόμενα στὴν ὑπ’ οὐρανὸν καὶ κατὰ συνέπεια στὴν πατρίδα μας.

Κατ’ ἀρχάς, ὁ πολυθρύλητος ἴος sars-cov-2, ὁ ὁποῖος ἐπληξε τὴν ὑφήλιο, ὑπῆρξε ἡ αἰχμὴ τοῦ δόρατος, στὴν σκοπίμως ἀσεβῆ ἐπίθεση κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἀκολουθῶς ἐμφανίσθηκε τὸ διαφημιζόμενο ἐμβόλιο, ὡς δῆθεν δραστικὸ ἀνάχωμα στὴν ἀμυντικὴ φαρέτρα τῆς προληπτικῆς ἱατρικῆς, κατὰ τοῦ sars-cov-2.

Μὲ τὴν πρώτη ἀνοικτη ἐπιστολὴ πρὸς Ὑμᾶς, προσπάθησα νὰ καταδείξω μὲ ἐπιστημονικὰ πειστήρια τὴν χρῆση ἀνθρωπίνων ἐμβρυϊκῶν κυτταρικῶν σειρῶν, προερχομένων ἐξ ἀμβλώσεως, ὡς ἐργοταξιακῆς μονάδας γιὰ τὴν ἐργαστηριακὴ προκλινικὴ προετοιμασία τοῦ ἐμβολίου, ἀλλὰ καὶ τὶς σοβαρὲς παρενέργειες ποὺ ἔχει, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μετρᾶμε σήμερα καὶ θανάτους συνδεδεμένους χρονικὰ ἄμεσα μὲ τὸ ἐμβόλιο καὶ νὰ βρισκόμαστε ἐνώπιον σοβαρῶν παρενεργειῶν, μὲ τὸ μέλλον ἄδηλο καὶ ἀβέβαιο.

Ἐπανερχομαι ἐκ δευτέρου γιὰ νὰ ὑπομνήσω εὐλαβῶς στὴν Ἱερότητά Σας, ὅτι τὸ ἀνακύψαν ζήτημα ἔχει ἰδιάζουσα σοβαρότητα γιὰ τὸ κῦρος τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων, οἱ ὁποῖες μέχρι σήμερα ἐξαπολύονται στὸν ὀρθόδοξο χριστιανικὸ λαὸ τῆς πατρίδος μας, ἄνευ κριτικῆς ἐπεξεργασίας τῶν εἰσηγητικῶν ἐκθέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀτυχῶς ἀποφαίνεται μὲ εὐδιάκριτη πλημμέλεια ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἡ διάρθρωση τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς περιλαμβάνει:

α. Τις βασικές αρχές Βιοηθικής, συμφώνως πρὸς τὴν ὀρθόδοξο χριστιανικὴ πίστη καὶ διδασκαλία, ὡς μέτρο ἀξιολόγησης τοῦ Συνοδικοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς 12^{ης}-13^{ης} Ἰανουαρίου 2021.

β. “Ἀνατομία” τοῦ Ἱεροσυνοδικοῦ κειμένου τῆς 12^{ης}-13^{ης} Ἰανουαρίου 2021, τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (στοῦ ἐξῆς ΔΙΣ).

γ. Κριτικὴ ἐπὶ τῶν προταθέντων θέσεων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικής, οἱ ὁποῖες καὶ ἀπετέλεσαν τὸ πηγαῖο ὑλικὸ γιὰ τὴν σύνταξη τῆς, ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου θέματος, Συνοδικῆς ἀποφάσεως.

A. ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ἡ θύραθεν ἠθικὴ ὀργάνωσε τὸ βιοηθικὸ πεδίο μὲ πρώτη ὕλη δεοντολογικοὺς κανόνες¹, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν, ἐπιλεκτικῶς, περιφερειακὰ δάνεια ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ διδασκαλία, τὴν φιλοσοφία τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς διανόησης, ὑπὸ τις πολύτροπες ἐκφάνσεις της, καὶ τὴν μετα-“ἀναγεννησιακὴ” μεταβαλλόμενη κοινωνικὴ “ἠθικὴ” μὲ τὸ περιστασιακὰ προσαρμοζόμενο πρὸς αὐτὴ δίκαιο.

Ἔτσι τὸ ἦθος ἐκφυλίζεται σὲ κοινωνικὴ κατηγορία, διολισθαίνει σὲ ψυχολογικὸ σύστημα, ἐξαλλάσσεται σὲ νομικὸ προσδιορισμὸ, μὲ συμβατικὸ κανονιστικὸ χαρακτῆρα, καὶ ἡ κοινωνία σύρεται, μὲ τὸν τρόπο αὐτό, μπροστὰ σὲ μιὰ στεῖρα δεοντολογία, ποὺ ἐκλαμβάνεται μὲν ὡς πολιτισμικὴ κατάκτηση, εἶναι ὅμως ἀντίθετη πρὸς τὴν οὐσία τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως, ἐφ’ ὅσον στερεῖται ἐσχατολογικῆς προοπτικῆς, δηλαδή, νοήματος ζωῆς.

Ἀπέναντι στὴν παραπάνω καταχρηστικὴ ἀπολυτοποίηση τῆς ἐκκοσμικευμένης βιοηθικῆς, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν Ἁγίων Γραφῶν ὥρισε σταθερές-ἀρχές, μὲ βάση τις ὁποῖες παύει νὰ φυλλοροεῖ τὸ δένδρο τῆς ἐλπίδας στὸν κόσμον καὶ ἀναθάλλει ἢ βεβαιότητα, ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ φέρει στὴ μήτρα της τὴν σφραγίδα τῆς μακαρίας αἰωνιότητος.

1. Ἡ ἀρχὴ τῆς κυριότητος τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ

Ἡ δημιουργία εἶναι ἡ ἐν χρόνῳ οὐσίωση καὶ προβολὴ τῆς προϋπάρχουσας γνώσης τῶν ὄντων τὴν ὁποία εἶχε “ἐν Ἐαυτῷ ἐξ

αἰδίου” ὁ Τριαδικὸς Θεός². Ἡ κτίση οὔτε ἀθύπαρκτος οὔτε ἀυτόνομος εἶναι, διότι ὁ Θεὸς δὲν τῆς ἔχει ἐκχωρήσει τὴν δυνατότητα αὐτή, ὅπως δὲν τῆς ἔχει παραχωρήσει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοκαταστροφῆς της, «κατὰ τὴν αὐτοῦ σοφίαν καὶ σύνεσιν» (Α΄ Κορ. 1,21) ὡς κυβερνήτης καὶ οἰκονόμος τῆς δημιουργίας Του.

Κάθε δὲ ἀνοχή ἢ παραχώρηση Του, ὅσον παράδοξος καὶ ἄν φαίνεται στοὺς χοϊκοὺς μας ὀφθαλμοὺς, συντελεῖ στὸν προαιώνιο τελικὸ σκοπὸ τοῦ κόσμου. Ὁ πυρήνας τῆς οὐσιώδους αὐτῆς ἀρχῆς, σύμφωνα μὲ τὴν ὀρθόδοξο χριστιανικὴ βιοηθική, ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς ἀρχές τῆς θύραθεν βιοηθικῆς, ἢ ὅποια κινεῖται στὰ πλαίσια τοῦ ἀγνωστικισμοῦ.

Πράγματι, οἱ ἥρακλεῖς τοῦ φωτοσβεστικοῦ ὀρθολογισμοῦ, παραφρονοῦντες, ἐπιχειροῦν νὰ ξεπεράσουν τὰ ὅρια τῆς σκιᾶς τους. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ καὶ ὁ χυδαῖος βιολογισμὸς, ὡς παράγωγο τῆς ὑλιστικῆς βιοθεωρίας, ἐξαντλεῖ τὴν ἀνθρώπινη φύση στὰ αἰσθητὰ βιολογικά της ὅρια, χαρακτηρίζοντας τὸν ἄνθρωπον ὡς ἓνα “σύμβαμα”³, χωρὶς οὐσιαστικὸ νόημα ὑπάρξεως καὶ προοπτικῆς.

Συνεπῶς, κάθε ἐνέργεια ἢ ὅποια ἀπεργάζεται τὴν ἀποϊεροποίηση τῆς δημιουργίας καὶ ἰδιαίτερος τοῦ ἀνθρώπου, ὡς θεοῦ φιλοτεχνήματος⁴, ἀποτελεῖ ἄθεσμον παραβίαση ἀμεταθέτων ὁρίων καὶ προσβολὴ ἐναντίον τῆς θεοθεν τεθείσης φυσικῆς τάξεως.

2. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐξ ἄκρας συλλήψεως.

Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἐδραιώνεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὑπάρχει τὸ ἀδιάλυτον μεταξὺ πρωτοτύπου καὶ εἰκόνας, σωζομένης ὅμως τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν δύο, κατὰ τὴν οὐσία⁵. Τὸ πρωτότυπον, Κύριος, ἀλλὰ ἢ εἰκόνα Του, κτίσμα καὶ ποίημα⁶.

Γι’ αὐτό, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ αὐτή, ἡ Ἐκκλησία σέβεται τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς, “ἐξ ἄκρας συλλήψεως”⁷, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν στιγμή κατὰ τὴν ὅποια ἡ διαφανῆς ζώνη τοῦ ὠαρίου κλείσει ἐρμητικὰ τὴν πρόσβαση σὲ ἄλλους ἄρρενες γαμέτες, τότε ἀκριβῶς πού ἰδρύεται τὸ περιγραφτὸν τοῦ ἀνθρώπου στὴν πρώτη του ἐνδομήτρια μορφή καὶ ταυτόχρονα ἀρχίζει ἢ ἐν χρόνῳ προσωπικὴ ἱστορία τοῦ νέου αὐτοῦ θεοπλάστου ὄντος.

Όποιαδήποτε παρέκκλιση από την καταστατική αυτή αρχή της πίστεώς μας, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται καὶ για ἓνα, μόνον, ἔμβρυο, ἀνά την ὑφήλιο καὶ ἀνά τοὺς αἰῶνες, βρίσκεται ἀπολύτως ἔξω ἀπὸ τὸ δόγμα καὶ τὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας, διότι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς συλλήψεώς του ἀποτελεῖ “τετελειωμένη” εἰκόνα τοῦ Θεοῦ Ἀρχετύπου, τοῦ Χριστοῦ.

3. Ἡ ἀρχὴ τοῦ αὐτεξουσίου σὲ σχέση μετὸν θύραθεν ὀρισμὸ τῆς ἐλευθερίας

Τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν ἅγιο Γρηγόριο Νύσσης καὶ ὡς “ἰσόθεον”, καθ’ ὅσον ὁ ἄνθρωπος ἔχει μορφωθεῖ πρὸς τὸ θεῖον⁸. Ἐπειδὴ ὅμως, “τῷ Θεῷ” (τοῖνον) οὐ τὸ ἠναγκασμένον φίλον, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρετῆς κατορθούμενον⁹, ἡ ἀτρεψία πρὸς τὸ ἀγαθὸν περνᾷ μέσα ἀπὸ τὸ αὐτεξούσιον, διότι “ἀρετῆς(μὲν) ἐὰν ἀνέλῃς τὸ ἐκούσιον, ἀνεῖλες αὐτῆς καὶ τὴν οὐσίαν¹⁰.”

Σήμερα, ὅμως, σὲ μία ἐποχὴ πού ὀργιάζει ἡ ἀνθρώπινη παραφροσύνη, ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας κακοποιεῖται. Εἶναι ἐνδεικτικὸ, τὸ σλόγκαν πού ἀποτυπώθηκε στοὺς τοίχους τοῦ Παρισιοῦ τὸν Μάη τοῦ ’68 «*ni maître ni Dieu, Dieu c’ est moi*»¹¹. Γι’ αὐτὸ καὶ τὸ τίμημα τῆς προόδου καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτονομίας εἶναι, ὅτι «γίνεσαι ἔμβρυο ἀργότερα καὶ πτώμα ἐνωρίτερα¹².» Οἱ ἄνθρωποι τρέφονται μὲ θνησιμαῖες ιδέες, τὶς ὁποῖες λιτανεύουν μὲ πείσμονα μονομανία καὶ ὀλοκληρωτικὴ νοοτροπία οἱ μεταπράτες τοῦ λεγόμενου διαφωτισμοῦ, “γιατὸ καλὸ μας.”

Ἡ ἐν Χριστῷ, ὅμως, ἐλευθερία συνίσταται, κατ’ ἀρχάς, στὴν ἀνάδειξη τοῦ πρὸ τῆς πτώσεως “ἀρχαίου κάλλους” τῆς φύσεώς μας, ἡ ὁποία ἦτο δυνάμει ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε δουλικὴ ἀναγκαιότητα στὸ ἐν γένει κακό, τὰ πάθη, τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο. Ἀλλὰ τὸ κάλλος αὐτὸ γίνεται ἀσυγκρίτως ἀνώτερο μὲ τὴν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὸ τοῦ Λόγου, ἡ ὁποία παραμένει εἰς τοὺς αἰῶνες ἀδιδαιρέτως καὶ ἀχωρίστως παρούσα στὴν θεία Ὑπόστασή Του, διότι «ὃ ἠγῶται τῷ Θεῷ, τοῦτο καὶ σώζεται¹³» (σώζεται, ὅ,τι ἐνώνεται μὲ τὸν Θεό.)

Οἱ ἀκολουθοῦσες κριτικὲς παρατηρήσεις στηρίζονται ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω τριῶν θεμελιωδῶν, μεταξύ ἄλλων, ἀρχῶν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τὸ ἀσφαλὲς ἔσοπτρο τῶν

σκέψεων, τῶν λόγων καὶ τῶν ἐνεργειῶν μας, ὡς ἀμετεώριστο πλοηγὸ τῆς ὄντως ζωῆς.

B. “ΑΝΑΤΟΜΙΑ” ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ 12^{ης}-13^{ης} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος στὴν Συνεδρία Αὐτῆς, τῆς 12^{ης} -13^{ης} Ἰανουαρίου 2021 ἀπεφάνθη ἐπὶ τοῦ ἐμβολίου κατὰ τοῦ sars-con-2, στὴν ζ' παράγραφο τοῦ ἀνακοινωθέντος, μέσα ἀπὸ τρεῖς ἐνότητες, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐνότητα Πρώτη

«Ἡ ΔΙΣ «Παρακολουθεῖ στενὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐμβολιασμῶν, μέσῳ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, ἡ οποία μὲ συνεχεῖς ἀναφορὲς τῆς ἐνημερώνει τὸ Συνοδικὸ Σῶμα γιὰ ὅλες τὶς ἐξελίξεις. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ὅτι, κατόπιν γενομένης ἔρευνας, τὰ ἐμβόλια κατὰ τοῦ covid-19 ποὺ ἐπὶ τοῦ παρόντος χρησιμοποιοῦνται στὴν Πατρίδα μας, δὲν ἀπαιτοῦν τὴν χρῆση καλλιεργειῶν ἐμβρυϊκῶν κυττάρων γιὰ τὴν παραγωγή τους.»

1. Ἡ προέλευση τῶν ἐμβολίων, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν Ελλάδα, σύμφωνα μὲ τὶς πηγές τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς.

Ἡ βιβλιογραφικὴ πηγή, τὴν ὁποία ἐπικαλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς, προέρχεται ἀπὸ τὸ Official portal for North Dakota State Government καὶ ἡ ἠλεκτρονικὴ διεύθυνσή της εἶναι www.health.nd.gov μὲ ἀναζήτηση, μέσῳ λέξεων-κλειδιῶν, ὅπως π.χ. *fetal cell* κλπ. Ἐπίσης, τὰ ἴδια ἀκριβῶς πηγαῖα στοιχεῖα ἀνευρίσκουμε καὶ στὸ Nebraska Medicine, τὴν ἐπίσημη ἰστοσελίδα τῆς Πολιτείας αὐτῆς.

Τοποθετήσαμε σὲ ἀντιπαραβολὴ τὸ κείμενον τῆς πηγῆς ἀπὸ τὴν North Dakota Health, ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς, τὸ Κείμενον τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, ποὺ ἀπεστάλη στὴν Ἱ. Σύνοδο καὶ τὸ τελικὸ Συνοδικὸ κείμενο, ὡς ἀκολουθῶς :

Κείμενο τῆς North Dakota Health	Κείμενο Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς	Συνοδικὸ κείμενο
<u>1^ο μέρος</u>	<u>1ο μέρος</u> "τὰ ἐμβόλια κατὰ τοῦ	<u>1ο μέρος</u>

<p>“δέν απαιτείται ή χρήση έμβρυϊκών κυττάρων με σκοπό την παρασκευή (παραγωγή) τών έμβολίων.”</p> <p><u>2ο μέρος</u></p> <p>Στό αρχικό στάδιο ανάπτυξης της τεχνολογίας του έμβολίου <i>m-RNA</i> χρησιμοποιήθηκαν έμβρυϊκά κύτταρα κλπ. “</p>	<p>covid-19 που χρησιμοποιούνται επί του παρόντος στην πατρίδα μας, δέν απαιτούν την χρήση καλλιέργειών έμβρυϊκών κυττάρων για την παραγωγή τους”</p> <p><u>2ο μέρος</u></p> <p>Πλήρης αποσιώπηση</p>	<p>“(τά) έμβόλια δεν απαιτούν την χρήση καλλιέργειών έμβρυϊκών κυττάρων για την παραγωγή τους”</p> <p><u>2ο μέρος</u></p> <p>Πλήρης αποσιώπηση καθ’ έλξη της εισηγητικής εκθέσεως της Έπιτροπής Βιοηθικής</p>
---	---	---

Από την αντιπαραβολή τών υπό μελέτη κειμένων προέκυψαν οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

α. Διαπιστώνουμε, ότι έγινε στοχευμένη έκλογή, ενός μόνου μέρους του κειμένου-πηγής της North Dakota Health, από την Έπιτροπή Βιοηθικής. Η Έπιτροπή επέλεξε το “δέν απαιτείται ή χρήση έμβρυϊκών κυττάρων με σκοπό την παρασκευή (παραγωγή) τών έμβολίων” και παρέλειψε το άμέσως επόμενο, ότι “χρησιμοποιήθηκαν έμβρυϊκά κύτταρα “. Στο έπιλεκτικό απότμημα του κειμένου χρησιμοποιείται το ρήμα *απαιτείται* (require) και στο αποσιωπωθέν, το ρήμα *χρησιμοποιήθηκε* (use).

Με τον τρόπο αυτό, ακρωτηριάζεται το κείμενο της North Dakota Health, επιλέγεται σκοπίμως μόνον ή πρώτη παράγραφος και τελικώς παραποιείται το συνολικό νόημα της έν λόγω δημοσίευσης.

Το συμπέρασμα που εξάγεται από το άκέραιο κείμενο της North Dakota Health είναι ή ύπαρξη της ένοχης παραδοχής, ότι

παρ'όλο πού δέν απαιτεῖται ἀναγκαστικά (*require*), ἢ ἐν λόγῳ ἀνθρώπινη κυτταρική σειρὰ γιὰ τήν παραγωγή ἐμβολίων, ὅμως αὐτή χρησιμοποιήθηκε (*use*).

β. Κατὰ συνέπεια, ἡ πληροφόρηση τῆς ΔΙΣ ὑπῆρξε, ἀφ'ένός μὲν, καίρια ἐλλειπής, ἀφ'έτερου δέ, ἀνέδειξε ὡς κατιόντα φέρελπι κειμενογράφο τῆς Διαρκοῦς Ἰερᾶς Συνόδου τὸν “γραμματικὸ” τῆς North Dakota Health, ὁ ὁποῖος προσπάθησε, ὡς φαίνεται, νὰ ἀπενοχοποιήσῃ, ἐπὶ χάρτου, τὴν χρήση τῶν συγκεκριμένων ἐμβολίων. Ἡ “τρίπλα” τῆς ἀπενοχοποίησης τῶν ἐν λόγῳ ἐμβολίων ἐπιχειρήθηκε μέσα στό παιχνίδι, μεταξύ τῶν λέξεων *require* – *ἀπαιτεῖται* καὶ *use* – *χρησιμοποιήθηκε*. Ἡ παρανόηση αὐτή, ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς ἔγινε “λόγῳ ἐλλείψεως χρόνου”, ἢ ἀπετέλεσε σκόπιμη δολιοφθορὰ μὲ στόχο τὴν ἀλλοίωση τῆς πραγματικότητας καὶ κατὰ συνέπεια τὴν παραπληροφόρηση τῆς ΔΙΣ;

γ. Τὸ κείμενο-πηγὴ τῆς North Dakota Health παραπέμπει καὶ στὸν κατάλογο ἐμβολίων τοῦ Institute Charlotte Lozier, ὅπου σαφῶς ἀναγνωρίζεται, ὅτι τὰ ἐμβόλια Pfizer καὶ Moderna εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα χρησιμοποίησαν ἀνθρώπινα ἐμβρυϊκὰ κύτταρα (HEK 293) στὸ 3^ο στάδιο τῶν ἐργαστηριακῶν δοκιμῶν (Confirmatory Lab Tests), ἐνῶ στὸ ἐμβόλιο τῆς Astra/Zeneca (Oxford) χρησιμοποιήθηκαν τὰ HEK 293 καὶ στὰ τρία στάδια (Σχεδιασμός καὶ ἀνάπτυξη, Παραγωγή καὶ στάδιο ἐργαστηριακῶν δοκιμῶν) τῆς προκλινικῆς παραγωγῆς τους, κατὰ τοῦ διαβόητου sars-cov-2. Σημειωτέον, ὅτι ἡ Janssen Research & Development, Inc. Johnson & Johnson χρησιμοποιεῖ καὶ αὐτὴ ἀνθρώπινη κυτταρική σειρὰ, τὴν PER. C 6.

δ. Γίνεται, ἐπίσης, ἐπιλεκτικὴ ἀναφορὰ στοιχείων καὶ ἀπὸ τὴν δημοσίευση τῆς Meredith Wadman, ὑπὸ τὸν τίτλο *Abortion opponents protest COVID-19 vaccines' use of fetal cells*, Jun. 5, 2020¹⁴, τὴν ὁποία ὡσαύτως χρησιμοποιεῖ ὡς βιβλιογραφικὴ πηγὴ ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς. Ἀποσιωπᾶται, ὅτι στὴν δημοσίευση αὐτὴ ἀναφέρεται, πῶς οἱ ἀνθρώπινες ἐμβρυϊκὲς κυτταρικὲς σειρὲς εἶναι κλειδί στὴν παραγωγή τῶν ἐμβολίων, μὲ τὴν spike protein, βάσει τῶν νεωτέρων τεχνικῶν.

ε. Συμπερασματικῶς, τὸ κείμενο τῆς North Dakota Health, πού ἀποτελεῖ τὴν βασικώτερη βιβλιογραφικὴ πηγὴ πληροφόρησης, τὴν

όποια επικαλείται ή Έπιτροπή Βιοηθικής, έφ' όσον δέν άκρωτηριασθεϊ, δίνει τήν σαφέστατη άπάντηση ότι **χρησιμοποιήθηκαν άνθρώπινα έμβρυϊκά κύτταρα**. Τό κυρίως, όμως, πρόβλημα προκύπτει άφ'ότου ή ΔΙΣ έξάπέλυσε ένα άβασάνιστο ιατρικά και θεολογικά Έροσυνοδικό κείμενο, για τήν πάση θυσία στήριξη του έμβολιασμοϋ, με τά συγκεκριμένα έμβόλια νέας τεχνολογίας.

2. Η προέλευση τών έμβολίων σύμφωνα με άλλες πηγές

α. Τό Συμβούλιο τών Ρωμαιοκαθολικών έπισκόπων στις ΗΠΑ, τήν 11-12-2020, βεβαιώνει ότι, στα έπιβεβαιωτικά test **χρησιμοποιήθηκαν έμβρυϊκές κυτταρικές σειρές**, για τά συγκεκριμένα έμβόλια ¹⁵.

β. Στην 3^η Έρατική Σύναξη τής Έρας Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως ό κληθείς ως όμιλητής, όμότιμος καθηγητής του ΑΠΘ κ. Κ. Τριανταφυλλίδης, στην εισήγησή του, όμολογεϊ τά ακόλουθα, κατ'άκριβη άντιγραφή άπό τό PowerPoint, πού προέβαλε στην όθόνη:

«Κατά τήν πειραματική προκλινική προεργασία παραγωγής έμβολίων τών εταιρειών Pfizer/Biontech και Moderna δέν έγινε χρήση τής κυτταρικής σειράς WI-38, **άλλά (έγινε) χρήση τής κυτταρικής σειράς «HEK-293»**, πού προέρχεται άπό κύτταρα νεφροϋ τά όποια λήφθηκαν άπό ύγιες θήλυ έμβρυο, πού νόμιμα ματαιώθηκε τό 1973».

Έπίσης, ό προσκληθείς καθηγητής δίνει και άλλη πληροφορία. Όμολογεϊ με στυγνό άμοραλισμό, ότι και ή άνθρώπινη έμβρυϊκή κυτταροσειρά WI-38¹⁶ παρήχθη άπό άναγκαστική διακοπή κυήσεως, δηλαδή άπό άμβλωση έμβρύου, ένω βρισκόταν ή έγκυμοσύνη στην 18^η έβδομάδα, τό έτος 1962. (βλ. 28' και 22-24'' τής ροής τής διαδικτυακής μεταδόσεως). Δηλαδή, δολοφόνησαν άνθρωπο κατά τόν 5^{ον} μήνα τής φυσικής-ϊστορικής του ύπάρξεως στην μήτρα τής μητέρας του, ώστε τά κύτταρά του νά περιέλθουν σέ ιατρική χρήση, για τήν παραγωγή διαφόρων έμβολίων, γεγονός, τό όποιο έκθειάζει και προβάλλει ως θεραπευτική άναγκαιότητα ό υπέρργηρος καθηγητής.

Ό έν λόγω κ.Τριανταφυλλίδης, στην διαδικτυακή αυτή Σύναξη, χρησιμοποιήθηκε άπό δύο παρόντες Μητροπολίτες, ως αιχμή του δόρατος, με σκοπό νά πνιγεϊ κάθε φωνή άντίστασης στα έμβόλια,

πού προέρχονται από τὰ ἐγκλήματα τῶν ἐκτρώσεων. Πρόκειται γιὰ τὸν Ἐπιχώριο Μητροπολίτη καὶ τὸν Μητροπολίτη Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, οἱ ὅποιοι, ἀφωνότεροι ἰχθύων, ἄφησαν νὰ διαπλεύσει τὸ σκάφος τῆς παραπληροφόρησης τὸν σκόπελο αὐτό, ἢ, διαφορετικά, μὲ ὄρους βιβλικούς, ἀντιπαρῆλθαν, ὅπως ὁ λευΐτης καὶ ὁ ἱερεὺς, τὸν αἰμάσσοντα ἀπὸ τὰ ξέστρα τῶν γυναικολόγων, ἔμβρου ἀνθρώπου, μὲ συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίες στὸν κ. Καθηγητῆ. Κρίμα!!! Τέτοια ἔκπτωση; "...τὶς ὑμᾶς ἐβάσκανε;...ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;" (Γαλ. 3,1-2) Σεβασμιώτατοι;

Μὲ τὸ εἰσηγητικὸ πόρισμα πρὸς τὴν ΔΙΣ περὶ τῶν ἐμβολίων προσπαθήσατε νὰ καλύψετε, ὅτι τὰ ἐν χρήσει στὴν Ἑλλάδα ἐμβόλια χρησιμοποιοῦν ἀνθρώπινες ἐμβρυϊκὲς κυτταροσειρές, ἀλλὰ ὁ προκεκλημένος Σας ὁμότιμος καθηγητῆς, παρουσία Ὑμῶν, Σᾶς ἀπεκάλυψε: «λάκκον ὠρύξατε καὶ ἀνασκάψατε αὐτὸν καὶ ἐμπέσατε εἰς βόρθον ὃν εἰργάσασθε» (Πρβλ. Ψαλμ. 7,16).

Ἡ σημείωση τοῦ κ. Κ. Τριανταφυλλίδη, ὅτι «τὸ τελικὸ προϊὸν τοῦ ἐμβολίου δὲν περιέχει ἐμβρυϊκὰ κύτταρα», δὲν ἀποτελεῖ εἴδηση, οὔτε παράδοξο, καθ' ὅσον τὸ προκλινικὸ προϊὸν πλένεται καὶ καθαρίζεται σὲ μία προσπάθεια νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα κυτταρικὰ ὑπολείμματα, ἂν καὶ ἡ τελικὴ καθαρότητά τους εἶναι ἀμφίβολη.

Ἡ διαδικασία αὐτὴ ἐνισχύει ἀκόμη περισσότερο τὸ φοβερὸ ἠθικὸ ἔλλειμμα, πού διακατέχει ὅσους ἐπινοοῦν καὶ χειρίζονται πειραματικὰ τὴν ἀνθρώπινη βιολογικὴ φύση, ἀλλὰ καὶ ὅσους συνευδοκοῦν πρὸς αὐτά, ἐφ' ὅσον γίνονται ἀποδέκτες προϊόντων πού στήθηκαν πάνω στὸ αἷμα ἀθῶων ἐμβρύων, στὰ ὁποῖα δὲν ἐπετράπη νὰ διασκελίσουν τὸ κατώφλι πρὸς τὴν ἐξωμήτρια ζωὴ.

γ. Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Institute Charlotte Losier, David Prentice, τονίζει, ὅτι εἶναι "ἀνήθικη" ἡ χρήση ἐμβρυϊκῶν κυτταροσειρῶν, γιὰ τὴν προκλινικὴ παρασκευὴ ἐμβολίων καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ εἶναι διαθέσιμες νέες τεχνολογίες, τίς ὁποῖες προτείνουν γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῶν ἐκτρώσεων¹⁷. Καταγγέλεται δέ, ὅτι οἱ κυβερνήσεις ΗΠΑ καὶ Καναδᾶ χρηματοδοτοῦν ἐπιλεκτικὰ μόνον ἐταιρεῖες οἱ ὁποῖες χρησιμοποιοῦν ἀνθρώπινες κυτταρικὲς ἐμβρυϊκὲς σειρές. Ἀπὸ τὰ διαθέσιμα στοιχεῖα, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ ἐπίσημο site τῆς Moderna, δόθηκαν 483 εκ. \$¹⁸, στὴν ἐταιρεία αὐτὴ

καὶ ἡ Pfizer ἔλαβε τὸ ποσὸν τοῦ 1,95 δισ. \$, γιὰ 100 εκ. δόσεις τοῦ ἐμβολίου, ὅπως πληροφορεῖ ἡ ἱστοσελίδα Fierce Pharma¹⁹.

δ. Τὸ εὐρωπαϊκὸ Ἰνστιτοῦτο βιοηθικῆς, μὲ ἀνάρτησή του, στὶς 26-11-2020, κατονομάζει μεταξὺ ἄλλων, τὶς ἐταιρεῖες Pfizer et BioNTech, Moderna, Astra Zeneca University of Oxford, Janssen Research & Development, Inc. Johnson & Johnson Vaxart, ὅτι εἶναι ἐξ ἐκείνων, ποὺ χρησιμοποίησαν ἀνθρώπινες κυτταροσειρές, σὲ διάφορες φάσεις παραγωγῆς τοῦ ἐμβολίου. Ὅπως ἐπίσης κατονομάζει καὶ τὰ ἐμβόλια, τὰ ὁποῖα ἔχουν παραχθεῖ ἢ παράγονται, χωρὶς τὴν χρῆση ἀνθρωπίνων κυτταροσειρῶν²⁰.

ε. Ὁ ἰατρός Stanley Alan Plotkin, (1932-), καθ' ὁμολογία του ἄθεος, σύμβουλος σὲ κατασκευαστὲς ἐμβολίων καὶ σὲ ἐταιρεῖες βιοτεχνολογίας, μεταξὺ αὐτῶν στὴν Pfizer, Sanofi, Merck, Glaxo, κλπ., γνωστὸς ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 1960 γιὰ τὴν συμβολή του στὴν παραγωγή ἐμβολίων, ἀνακρίθηκε ἀπὸ τὸν ἀμερικανὸ δικηγόρο Aaron Siri, γιὰ δικαστικὴ ὑπόθεση ἐμβολίου, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2018. Κατὰ τὴν κατάθεση πιστοποιεῖ, ὅτι ἐκτρώνονται καὶ κατατεμαχίζονται ἔμβρυα προκειμένου νὰ παραχθοῦν ἐμβόλια. Ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι σὲ μία περίπτωση χρησιμοποίησε στὸ ἐργαστήριό του 76 ἐκτρομμένα ἔμβρυα, ἡλικίας, τοῦλάχιστον, τριῶν ἐνδομητρίων μηνῶν^{21!!!}

Ἐνότητα Δευτέρα :

Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς	Ἀνακοινωθὲν τῆς ΔΙΣ
«Στὴν πατρίδα μας ἡ ὅλη συζήτηση προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας ποὺ παρουσιάζουν μία ἰδιαίτερη εὐαισθησία στὰ σενάρια ἀπειλῆς καὶ κινδύνων καὶ συνήθως εἴτε στηρίζονται μονομερῶς καὶ ἀνεξέλεγκτα σὲ διογκωμένες δημοσιογραφικὲς πληροφορίες εἴτε διακατέχονται ἀπὸ ἔωλες προκαταλήψεις.»	«..... ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαναλαμβάνει, ἰδίως πρὸς ὅσα ἀπὸ τὰ μέλη Τῆς παρουσιάζουν μία ἰδιαίτερη εὐαισθησία στὰ σενάρια ἀπειλῆς καὶ κινδύνων στηριζόμενα μονομερῶς καὶ ἀνεξέλεγκτα εἴτε σὲ διογκωμένες δημοσιογραφικὲς πληροφορίες κυρίως ἀπὸ τὸ διαδίκτυο, εἴτε διακατέχονται ἀπὸ διάφορες προκαταλήψεις.»

Ἡ δευτέρα ἐνότητα τῆς ΔΙΣ ἀποδίδει εὐθύνες σὲ πιστοὺς Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι, “παρουσιάζουν μία ἰδιαίτερη εὐαισθησία στὰ σενάρια ἀπειλῆς καὶ κινδύνων” ἢ “εἶναι εὐόλισθοι σὲ προκαταλήψεις”.

Ὡσαύτως, ἡ παράγραφος αὐτὴ ἀποτελεῖ πιστὴ ἀντιγραφή του εἰσηγητικοῦ κειμένου τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς πρὸς τὸν ΔΙΣ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς παραπάνω ἀντιπαραβολῆς τῶν κειμένων. Τὸ κείμενο τῆς Ἐπιτροπῆς θεωρεῖ, ὅτι συλλήβδην οἱ ἀντιδρῶντες στὰ ἐμβόλια εἶναι ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας («Στὴν πατρίδα μας ἢ ὅλη (sic) συζήτηση προέρχεται ἀπὸ ἄνθρωπους τῆς Ἐκκλησίας!») τοὺς ὁποίους “περιλούζει” μὲ τὸ γνῶρισμα τῆς ῥοπῆς τους στὴν προκατάληψη, δηλαδή, στὴ διαμόρφωση γνώμης, χωρὶς ἐπισταμένη προηγούμενη ἐγνώση, τοὺς στιγματίζει γιὰ μειωμένη κριτικὴ ἰκανότητα, ποιοτικὸ συναισθηματικὸ ἔλλειμμα, καὶ σημειολογία μείζονος ψυχιατρικῆς παθολογίας, (“εὐαισθησία σὲ σενάρια ἀπειλῆς καὶ κινδύνων”) τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστόν, ἀπαντοῦν ἢ προδιαθέτουν σὲ παρανοειδεῖς καταστάσεις²². Τὸ Ἱεροσυνοδικὸ κείμενο εἶναι διακριτικώτερο καὶ προσπαθεῖ νὰ μετριάσει τὴν προσβλητικὴ αὐτὴ ἐπίθεση, πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ὅλοι ἀπειλοῦνται νὰ ἀπωλέσουν ἐργασία, υἰγεία, ἀκόμη καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ τους. Ἐχουν χάσει τὴν ἐπικοινωνία μὲ ἀγαπητὰ πρόσωπα καὶ ἡ σχέση τους μὲ τὴν Ἐκκλησία, ὅπου ἡ δροσιὰ Της ἀναπαύει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν πνιγερὸ καύσωνα τῆς καθημερινότητας, ἔχει ἐλαχιστοποιηθεῖ, καὶ ἐν πολλοῖς, ἐκμηδενισθεῖ.

Ὁ γενικὸς πληθυσμὸς βρίσκεται ἐπὶ ἓνα ὀλόκληρο ἔτος στὸ στόχαστρο τῆς παραπληροφόρησης, ὑφίσταται ψυχολογικὴ ἄσκηση βίας μέσῳ τῶν σλόγκαν “Μένουμε σπίτι, μένουμε ασφαλεῖς”, “τίποτα δὲν θᾶναι ὅπως πρὶν μετὰ τὸν κορωνοϊό” κλπ. Πράγματι, ὅλα αὐτά, δὲν ἀποτελοῦν αἰτία πρόκλησης σκοτεινῶν σεναρίων; Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐτοιμάζουν τὸ μέλλον χωρὶς ἐμᾶς; Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδωκε τὸ αὐτεξούσιο. Αὐτοὶ μᾶς τὸ ἀφαιροῦν;

Τοῦτο δὲν ἀντέχεται καὶ ὁ καθένας ὑπὸ τὴν μεθοδευμένη πίεση τῶν ἀπειλῶν, μὲ ὄρους ψυχολογίας τοῦ ὄχλου, ἀναζητᾷ φῶς, μέσα στὴ δίνη αὐτῆ. Ἄλλωστε, τὰ ΜΜΕ, «ὡς λέοντες ἐν προβάτοις»,

κατασπαράζουν τὴν ἀλήθεια μὲ ἀντίτιμο τὴν ἀδρῆ ἐπιχορήγησή τους ἀπὸ τὸν κρατικὸ κορβανᾶ. Πρόσφατο παράδειγμα ἡ ἐσκεμμένη ὁμοβροντία μιᾶς ἀδιάντροπης παραπληροφόρησης τοῦ τηλεοπτικοῦ κοινοῦ εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν Σεπτῆ ἡμέρα τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ἡ ὁποία καὶ καταγγέλθηκε ἐπωνύμως ἀπὸ τὴν ΔΙΣ.

Σᾶς ἐνημερώνω εὐλαβῶς, μὲ τὴν ἰατρικὴ μου ιδιότητα, ὡς ψυχίατρος, ὅτι τὶς ἀπαισιώτερες προκαταλήψεις συνήντησα σὲ ἀνθρώπους ὑψηλῆς ἐπιστημονικῆς καταξίωσης, κατὰ κόσμον, μὲ βαρεῖς τίτλους στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό. Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰ ἀγωνιώδη ὑπαρξιακὰ χάσματα, ποὺ δημιουργοῦνται ἐκεῖ ὅπου ὁ ὀρθολογισμὸς διεκδικεῖ τὸ ἀπόλυτο ἀλλ' εἰς μάτην, διότι τὸ ἀπόλυτο τὸν ὑπερβαίνει. Ἔτσι, ξεπηδοῦν φαντάσματα στὴν ψυχὴ τους, ὡς μηχανισμοὶ ἀναπλήρωσης τῶν ὑπαρξιακῶν τους κενῶν.

Ἡ διαίσθηση τοῦ λαοῦ εἶναι ἀλάνθαστη καὶ ἡ ἀγωνιώδης ἀναζήτησις τῆς ἀλήθειας ἀποτελεῖ δεῖγμα ὑψηλῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας. Εἶναι, λοιπόν, ἄδικη κρίσις ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν "ἀπειθῶν", καθ' ὅσον εἶναι χαῖνον τὸ κενό, ἀπὸ τὴν ἔλλειψη κάθε δημοσίου ἐλευθέρου καὶ πολυφωνικοῦ διαλόγου, βασικοῦ στοιχείου τῆς πολυτραυματισμένης δημοκρατίας.

Ενότητα Τρίτη:

Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς διὰ τοῦ Προέδρου της, στὴν 3 ^η Ἱερατικὴ Σύναξι Ἰ.Μ.Νεαπόλεως	Ἀνακοινωθὲν τῆς ΔΙΣ
<p>Δὲν εἶναι θέμα θεολογικὸ ἢ δογματικὸ, δὲν εἶναι ἐκκλησιαστικὸ, ἀλλὰ καθαρὰ ἐπιστημονικὸ καὶ θέμα πολιτικῆς τῆς ὑγείας</p> <p>Ἡ Ἐκκλησία νὰ τὸ ἀφήσει τὸ θέμα τοῦ ἐμβολιασμοῦ στὴ συνείδησι τῶν ἀνθρώπων.</p>	<p>ἡ ἐπιλογή τοῦ ἐμβολιασμοῦ δὲν εἶναι ζήτημα τόσο θεολογικὸ ἢ ἐκκλησιαστικὸ, ἀλλὰ κυρίως ἰατρικό-ἐπιστημονικό,</p> <p>καὶ ἀποτελεῖ ἐλεύθερη προσωπικὴ ἐπιλογή τοῦ κάθε ἀνθρώπου σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἰατρό του, χωρὶς ὁ ἐμβολιασμὸς νὰ συνιστᾷ ἔκπτωσι ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστι καὶ ζωή.</p>

Ἡ Ἱεροσυνοδική θέση, ὅτι ὁ ἐμβολιασμός “δὲν εἶναι ζήτημα τόσο θεολογικὸ ἢ ἐκκλησιαστικὸ, ἀλλὰ κυρίως ἰατρικὸ-ἐπιστημονικὸ” καὶ δὲν “συνιστᾶ ἔκπτωση ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστη καὶ ζωὴ”, πάσχει, κρινόμενον πρὸς τὴν ἀκρίβεια τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως.

Τὰ πάντα προήλθαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος καὶ οἰκονομοῦνται ἀπὸ τὸν Θεόν, «τοῦ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα» (Ρωμ. 4,17). Κάθε πράξη ἢ ὁποῖα συνεργεῖ μὲ τὸ θεῖον θέλημα εἰρηνεύει τὴν δημιουργία, καθ’ ὅσον καὶ αὐτὴ, ἢ δημιουργία “συνωδίνει καὶ συστενάζει” (Ρωμ.8,22) ἀπὸ τὴν παρακοῆ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως καὶ κάθε πράξη τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἀντιβαίνει στίς ἐνέργειες τῆς θείας βουλήσεως καὶ προσβάλλει τίς σταθερὲς ὑπάρξεως τῆς δημιουργίας, χωρὶς βέβαια ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχει τὴν δυνατότητα ἀλλοίωσης ἢ καταργήσεώς τους, ἀγριεύει τὴν φύση, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ κοινωνικὸν νὰ γίνετα ἀκοινωνήτον, τὸ ποιοτικὸ ἄποιον, τὸ συγκαταβατικὸ ἀδυσώπητον, τὸ ἀνθρώπινο ἀπάνθρωπον. Ἡ ἄθεσμος εἰσβολὴ στὴν θεία δημιουργία καὶ, ἰδιαίτερος, ἢ ἐργαλιοποίηση τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ ὕβρι, διότι προσβάλλει τὴν ὄντολογικὴ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ὡς θείας εἰκόνας.

Ὁ Μέγας Βασίλειος στοὺς κατ’ ἐπιτομὴν ὅρους, μὲ τεκμηρίωση στὴν Ἰωάννεια θεολογία (Ἰωάν. 16,13 καὶ 5,19) τονίζει, ὅτι δὲν ὑπάρχει κενὸ στὴν Ἁγία Γραφή. Κάθε σκέψη ἢ λόγος ἢ πράξη (“κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ πράξιν”) πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ἀπ’ αὐτὴν, τόσο ὅσον ἀφορᾷ τὰ “διεσταλμένα”, δηλ. τὰ σαφῶς διατυπωμένα, ὅσον καὶ τὰ “σεσιωπημένα”, δηλ. αὐτὰ ποὺ ἐννοοῦνται. Δηλαδή, λυδία λίθος λόγων καὶ ἐνεργειῶν εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή, γι’ αὐτὸ καὶ κάθε ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου ἔχει χαρακτῆρα θεολογικὸ. Συνεπῶς στὸ ἐφεύρημα –πρόφαση τῆς ὑπακοῆς, περὶ τῶν ἐμβολίων, δὲν χωρᾷ οὔτε “ταπείνωση” οὔτε “ὑπακοή”, σύμφωνα μὲ ὅσα ἔχουν ἤδη προαναφερθεῖ.

Μὲ βάση τὸ παραπάνω ἀγιοπατερικὸ σκεπτικὸ, ἢ ἀπλουστευμένη θέση τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι, “ἂν κάνει κανεὶς τὸ ἐμβόλιο, οὔτε σώζεται οὔτε κολάζεται, καὶ τὸ ἴδιο συμβαίνει ἂν δὲν τὸ κάνει”, εἶναι ἀπαράδεκτη. Ἐφ’ ὅσον ὁ χριστιανὸς γνωρίζει ἐνσυνειδήτως τὸ “ἀνήθικο” τῆς προελεύσεως τῶν ἐμβολίων, πράγμα, ποὺ ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ διακηρύξει,

κολάζεται, διότι πράξη αυτή, συνιστά έκπτωση από την όρθή Πίστη και ζωή. Έδω δὲν χωροῦν ὑποκειμενικές ἀντιλήψεις καὶ ἀπόψεις, τὶς ὁποῖες ὁ οὐρανοφάντωρ Ἰερός Πατέρας χαρακτηρίζει ὡς “μανία²³.”

Τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας δὲν τὴν καθορίζουν τὰ “ἐπιτροπάτα” ἀλλὰ ἡ κοινὴ συνείδηση τῶν ὀρθοδόξων, ἡ ὁποία κατεδίκασε ἀκόμη καὶ Συνοδικές ἀποφάσεις, τὰ πορίσματα τῶν ὁποίων ἔκρινε ὡς ἀσύμπτωτα πρὸς τὴν ὀρθόδοξο πίστη καὶ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας,. (βλ. ἐνδεικτικὰ τὴν ἐν Δρῦ Σύνοδο καὶ τὴν Σύνοδο Φερράρας-Φλωρεντίας). Τὸ γεγονός, ὅτι ἐμβολιάσθησαν Μητροπολίτες, δὲν ἀποτελεῖ κριτήριον ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ ἠθους. Ἀντιθέτως, ὁ λαὸς τὸ θεωρεῖ ὡς ἀπευκταία ὑποταγὴ καὶ συσχηματισμὸ πρὸς τὴν κρατικὴ ἐξουσία.

Συνεπῶς, ἡ συνειδητὴ ἀποδοχὴ τοῦ ἐμβολιασμοῦ μὲ “προϊόντα” ποὺ διέρχονται μέσα ἀπὸ μιὰ ἀνθρωποκτόνο διαδικασία, ἀποτελεῖ διακριτὴ ἔκπτωση ἀπὸ τὴν ὀρθὴ πίστη καὶ ζωή. Ἡ ἐλεύθερη ἐπιλογὴ τοῦ καθενὸς εἶναι αὐτονόητη γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, μὲ τὴν διαφορὰ, ὅτι οἱ προσωπικὲς ἐλεύθερες ἐπιλογές τοῦ ἀνθρώπου, μὲ βάση τὸ χάρισμα τοῦ αὐτεξουσίου, κρίνονται ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας καὶ θὰ κριθοῦν τελικῶς ἀπὸ τὸν μόνον Ἀληθινὸ Κριτὴ.

Γ. ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς θεωρεῖ καὶ ὀρθῶς, ὅτι μόνη πηγὴ τῆς ἀντικειμενικῆς πληροφόρησης εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ βιβλιογραφία καὶ ἀρθρογραφία. Μὲ τὸν ἔλεγχο, ὅμως, τῆς χρησιμοποιοιθείσης ἀπ’αὐτὴν βιβλιογραφίας, διαπιστώσαμε τὰ ἀκόλουθα:

α. Δὲν ὑπάρχει καμμιά ἐπιστημονικὴ πληροφόρηση, ποὺ νὰ ὑποστηρίζει τὴν καθαρότητα τῶν ἐν χρήσει σήμερα ἐμβολίων ἀπὸ ἀνθρώπινες ἐμβρυϊκὲς κυτταροσειρές καὶ, ὅπως ἤδη ἀναλύθηκε παραπάνω, ἀκρωτηριάζεται τὸ βασικὸ κείμενο-πηγὴ, ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς.

β. Χρησιμοποιεῖται ἡ ἴδια ἀκριβῶς βιβλιογραφία μὲ δύο διαφορετικὸς τρόπους πρόσβασης στὴν ἠλεκτρονικὴ ἀναζήτησή της. Ἡ παραπομπὴ “Meredith Wadman, *Abortion opponents protest*

COVID-19 vaccines' use of fetal cells, Jun. 5, 2020" είναι ταυτόσημη με την παραπομπή "BiologyHealthCoronavirus, doi: 10.1126 / science.abd1905".

2. Αποκρύπτεται παντελῶς ἡ ὑπαρξὴ ἐμβολίων κατὰ τοῦ sars-cov2 τὰ ὁποῖα δὲν χρησιμοποιοῦν ἀνθρώπινες ἐμβρυϊκὲς κυτταροσειρές, ἐνῶ ὑπάρχουν διαθέσιμα στὴν παγκόσμια φαρμακευτικὴ ἀγορὰ καὶ χρησιμοποιοῦνται εὐρέως, ἐκτὸς Ἑλλάδος, ὅπως π.χ. τὸ ἐμβόλιο τῆς Beijing Institute of Biological Products, μετὰ τὴν ἐπωνυμία Sinopharm κ.ἄ.

3. Παραλείπονται ἐπιμελῶς οἱ παρενέργειες, ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὰ ἐμβόλια νέας τεχνολογίας.

α. Ἀπὸ τὴν ἐπίσημη κυβερνητικὴ ἰστοσελίδα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἔχουν καταγραφεῖ συνολικὰ 212 θάνατοι ἀπὸ τὸ ἐμβόλιο τῆς Pfizer/BioNtech καὶ 244 ἀπὸ Astra/Zeneca, στὸ διάστημα μεταξὺ 9-12-2020 μέχρι καὶ τὴν 21-2-2021. Ἐπίσης, ἔχουν καταγραφεῖ 243.612 ἄλλες ποικίλες ἄμεσες παρενέργειες²⁴, μετὰ τὸ μέλλον ἄδηλο!!!

β. Στὴν ἐπίσημη ἰστοσελίδα τοῦ CDC τῶν ΗΠΑ καταγράφονται 974 θάνατοι ἀπὸ τὰ ἐμβόλια κατὰ τοῦ covid-19 μετὰ κυρίως αὐτὰ τῆς Pfizer καὶ Moderna, μέχρι τὸν Φεβρουάριο 2021.

γ. Ἀπὸ διάφορες ἄλλες παρενέργειες ἔχουν πληγεῖ 25.072 ἄνθρωποι, σύμφωνα μετὰ τὸ CDC²⁵.

δ. Ὅμοίως, καὶ σὲ ἄλλες χῶρες καταγράφηκαν θάνατοι, καὶ ἀνακοινώθηκαν παράδοξες θανατηφόρες παρενέργειες πλὴν ὅμως στὴν Ἑλλάδα ἐπικρατεῖ "ἄκρα τοῦ τάφου σιωπῆ."

4. Σύμφωνα μετὰ τὴν Ἐπιτροπὴ, "τὸ θέμα τῶν ἐκτρώσεων γιὰ λήψη ἀνθρωπίνων ἐμβρυϊκῶν κυττάρων ἀπασχόλησε τὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία λόγω τοῦ σχολαστικοῦ χαρακτήρα τῆς θεολογίας της." Ἐπειδὴ, λοιπόν, ἡ ὀρθόδοξος θεολογία δὲν ἔχει σχολαστικὸ χαρακτήρα, οἱ συντάκτες τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως πρὸς τὴν ΔΙΣ ἀποφαίνονται, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ λόγος περαιτέρω συζητήσεως "ὡς ἄνευ σημασίας"!!!

Μὲ βάση τὸ παραπάνω σκεπτικὸ διαπιστώνουμε τὶς ἐξῆς παραδοξότητες:

α. Ἀποφαίνεται ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι "δὲν ὑπῆρχε πρόθεση νὰ ἐκτρωθοῦν ἔμβρυα." Ἀντιθέτως, ἡ ἐπιστημονικὴ κοινότητα βοᾷ, γιὰ τὴν "νόμιμη ἀκύρωση" τῶν ἐμβρύων, τῆς ἀποσιώπησης τοῦ λόγου

τῆς ἔκτρωση ὡς καὶ τὴν πλήρη ἀνωθυμία τῆς ταυτότητας τῶν γονέων τῶν ἐμβρύων. Ἐπίσης, τὸ ἐὰν ὑπῆρχε πρόθεση ἢ ὄχι γιὰ νὰ ἐκτρωθοῦν ἔμβρυα, δὲν ἔχει σημασία. Σημασία ἔχει τὸ γεγονός, ὅτι οἱ κυτταροσειρές εἶναι προϊόντα ἐκτρώσεων.

β. Θεωρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι “Οἱ κυτταρικές σειρές δὲν ἀποτελοῦν κύτταρα ἐμβρυϊκὰ ἀλλὰ ἔχουν προέλθει ἀπ’αὐτά.”

Εἶναι γνωστὸ, ὅτι τὰ κύτταρα κάθε σωματικοῦ ἱστοῦ ἀνανεώνονται μὲ διαφορετικὸ ρυθμὸ ἀνὰ ἱστό, ἐνῶ ἡ διαδικασία ἀναγέννησής τους διαφέρει ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία, τὴν φυλὴ καὶ τὴν γενικότερη φυσικὴ κατάσταση τοῦ ὄργανισμοῦ, μὲ ἐξαίρεση τὴν παρεγκεφαλίδα, τὰ ὀπτικά νεῦρα (πλὴν κερατοειδοῦς) καὶ τοὺς ὀδόντες. Κάθε ἀνανεωμένο κύτταρο ἔχει προέλθει ἀπὸ ἓνα προηγούμενο σύμφωνα μὲ συγκεκριμένους βιολογικοὺς νομοτελειακοὺς ὅρους, ποὺ διέπουν τοὺς “δερμάτινους χιτῶνες” μας, δηλαδή τὴ βιολογικὴ μας υπόσταση.

Οἱ σειρές αὐτὲς εἶναι ἡ “διαιώνιση” τῶν ἐμβρυϊκῶν κυττάρων πέραν τοῦ φυσιολογικοῦ “Hayflick limit” καὶ τὸ DNA τῶν κυττάρων αὐτῶν εἶναι ταυτόσημο μὲ αὐτὸ τῶν κυττάρων ἀπὸ τὰ ὁποῖα παρήχθησαν. Ὑπάρχει πλήρης βιολογικὴ ταυτότητα τοῦ ἐκτρωθέντος ἐμβρύου μὲ τὰ κύτταρα αὐτά.

Κατὰ συνέπεια, ὅπως στὴν φυσιολογικὴ ἐξέλιξη τοῦ ὄργανισμοῦ ἀνανεώνονται τὰ σωματικά μας κύτταρα, ὁμοίως καὶ στὶς κυτταροσειρές, ἔχουμε ἰσοδύναμη ἀνανέωση, ἀλλὰ μὲ τεχνητὸ τρόπο.

γ. Τονίζει, ὅτι τὰ “χρησιμοποιηθέντα κύτταρα ἦταν κύτταρα ἐμβρυϊκῶν ἰστῶν καὶ ὄχι ἐμβρύων, ποὺ θανατώθηκαν στὴν συνέχεια.”

Ἐδῶ ἀναγινώσκουμε τὸ ἀμίμητο...Δηλαδή, οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, πειραματιζόμαστε σὲ ζῶντα ἔμβρυα, τὰ ὁποῖα προορίζονται στὴ συνέχεια νὰ θανατωθοῦν;

Τὰ κύτταρα, ὡς γνωστὸν ἀπαρτίζουν τοὺς ἱστοὺς καὶ οἱ ἱστοὶ συγκροτοῦν τὴν σωματικὴ μας ὀλότητα. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδεχόμαστε τὴν πειραματικὴ χρῆση ἑνός ζῶντος ἐμβρύου, ἢ διὰ τῶν κυττάρων του, ἢ διὰ τῶν ἰστῶν του;

Οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ ἰδεολόγημα τοῦ μηδενισμοῦ καὶ μὲ τὴν ἔμπρακτὴ ἐφαρμογὴ τους, ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀντικείμενο ποικίλης χρήσεως καὶ καταχρήσεως.

Σε μιὰ ἀλλαγὴ Νόμου περὶ ταφῆς τοῦ ὁμοσπόνδου κρατιδίου τῆς Βρέμης, οἱ feti (εκτροωμένα ἔμβρυα)δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀπορρίπτονται ὡς «ἐθνικὸ ἀπόβλητο», ἀλλὰ νὰ ἐνταφιάζονται ἀνώνυμα σὲ ἓνα νεκροταφεῖο σὲ συλλογικὸ τάφο. Πρόκειται γιὰ σεβασμὸ στοὺς νεκροὺς καὶ φανερῶνει τὴν αἴσθησι τῶν νομοθετῶν τοῦ κρατιδίου, ὅτι καὶ τὰ ἐκτροωμένα ἔμβρυα ὁποιασδήποτε ἐνδομητρίου ἡλικίας εἶναι ἄνθρωποι καὶ ἀξίζουν τῆς ἴδιας τιμῆς καὶ ἀξιοπρέπειας²⁶.”

5. Στὴν εἰσηγητικὴ ἐκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γίνεται εὐρύτατη χρῆσι πορισμάτων καὶ ἀπόψεων τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησι θέματος.

Θεωρητικὰ, ὁ Ρωμαιοκαθολικισμὸς παραμένει στὴν βασικὴ ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐμβρύων, γι’ αὐτὸ καὶ προτείνει τὴν ἐνίσχυσι ἐρευνῶν γιὰ “μὴ ἀνήθικα ἐμβόλια”, ἀλλὰ ὑπὸ αἴρεσιν.

Μὲ ἐπιστολὴ στὸν Πρωθυπουργὸ τοῦ Καναδὰ, κ. J.Trudeau, στὶς 21-05-2020 δέκα ὀκτῶ προσωπικότητες, ἐπίσκοποι καὶ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες προτείνουν τὴν χρηματοδότησι ἐμβολίων, τὰ ὁποῖα δὲν δημιουργοῦν ἠθικὸ δίλημμα, καὶ ὑποδεικνύουν ὡς παράδειγμα τὸ Πανεπιστήμιον British Columbia, τὸ ὁποῖο δὲν χρησιμοποιεῖ ἐμβρυϊκοὺς ἰστοὺς ἢ κύτταρα γιὰ τὴν παραγωγή τῶν ἐμβολίων²⁷.

Μὲ ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ, τὸ Συμβούλιον τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ἐπισκόπων στὶς ΗΠΑ, τὴν 11-12-2020, ὑπογραφομένη ἀπὸ τοὺς Kevin C.Rhoades καὶ τὸν Joseph F.Naumann, ἀποδέχονται τὴν ἐξ’ ἄκρας σύλληψι τοῦ ἀνθρώπου καὶ θεωροῦν τὴν ἀμβλωσι ὡς τραγικὴ ἐκτροπή, ἐπισημαίνουν ὅτι ὑπάρχει τρόπος νὰ γίνουν ἐμβόλια χωρὶς ἀνθρώπινες ἐμβρυϊκὲς κυτταροσειρές, καὶ παρατηροῦν, ὅτι ἡ σχέσι μὲ ὀφέλη πού προέρχονται ἀπὸ “κακὲς πράξεις” μπορεῖ νὰ “διαφθείρει τὴν ἀντίληψι πού ἔχει κάποιος γιὰ τὸ κακό²⁸.”

Τέλος, ἓνα ἐπτασέλιδο Διάταγμα τοῦ καρδινάλιου Τζουζέπε Μπερτέλο, κυβερνήτη τῆς Πόλης τοῦ Βατικανοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη στὶς 8 Φεβρουαρίου 2021 καὶ ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τοῦ Κυβερνεῖου, ἀναφέρει, ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι, πού ἀρνοῦνται «προληπτικὰ μέτρα» (δηλαδὴ ἐμβολιασμὸ κατὰ sars-cov-2), εἶναι πιθανὸ νὰ ὑπόκεινται σὲ «συνέπειες διαφόρων βαθμίδων, πού μπορεῖ νὰ ὀδηγήσουσιν σὲ ἀποπομπή». Τὸ διάταγμα αὐτὸ ἀνεκλήθη μετὰ ἀπὸ ἀντιδράσεις, μέσα σὲ λίγες ἡμέρες ἀπὸ τῆς ἀναρτήσεώς

του²⁹. “*Ἡξεῖς ἀφίξεις οὐκ ἐν πολέμῳ θνήξεις*” και ἐπιλέγουμε τὴν θέση τοῦ κόμματος κατὰ βούληση.

Ἔτσι, ὁ Ρωμαιοκαθολικισμὸς προσεγγίζει μὲν τὴν ἀλήθεια λόγῳ, ἀλλὰ ἀστοχεῖ ἔργῳ. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅμως, Βιοηθικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀστοχεῖ μὲ τις εἰσηγήσεις της καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. Ἄλλος τὰ σκότωσε «*και συνεπῶς δὲν ὑπάρχει εὐθύνη στοὺς ἐρευνητές, πολλῶ δὲ μᾶλλον στοὺς ἐμβολιαζομένους*», κατὰ τὴν ἀκριβῆ διατύπωσή της.

“Ἐστόχευσεν ὁ Πάτροκλος ἡμάρτησε τὸ τόξον.”

6. Τὰ κίνητρα τῆς Βιοηθικῆς ἐπιτροπῆς δὲν τὰ γνωρίζουμε. Ὁ σκοπὸς της ὅμως εἶναι καταφανής: *“μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ συνιστᾶτο νὰ στηρίξουμε μία προσέγγιση ἀμφισβήτησης τῶν ἐμβολίων πάνω στὸ ὑπὸ συζήτηση θέμα τῶν ἐμβρυϊκῶν κυτταρικῶν σειρῶν, μάλιστα στὴν παρούσα περίσταση”*, χωρὶς νὰ μᾶς παρέχει καμμιά αἰτιολόγηση τῶν προτάσεών της. Ὁ λόγος (;), σκοτεινός.

Προτείνεται, ἀνευθρίαστα καὶ παραδόξως πάση θυσίᾳ, ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἀμφίβολων εὐεργεσιῶν, πού μποροῦν νὰ προκύψουν ἀπὸ τὸ ἐμβόλιο, μέσῳ ἑνὸς ἀποτρόπαιου κακοῦ, τὸ ὁποῖο ἀποκρούει καὶ ὁ ἄθεος Ἰβάν τοῦ Ντοστογιέφσκυ, στοὺς Ἀδελφούς Καραμαζώφ. Ὁ σκοπὸς δὲν αγιάζει τὰ μέσα, ὅπως ἠθελε, κάποτε, ὁ Πάπας Λέων Γ', γι' αὐτὸ καὶ **κάθε ἐμβολιαζόμενος, πὸ συνειδητὰ γνωρίζει τὴν προέλευση τῶν ἐμβολίων, εἶναι κλεπταποδόχος τοῦ ἀγαθοῦ τῆς υἰείας, ἀπὸ τὸν βιολογικὸ θησαυρὸ τῶν δολοφονηθέντων ἐμβρύων.**

Οἱ φονεῦται τοῦ Κυρίου κατακρινόμενοι ἀπὸ τὴν συνείδησή τους, κατὰ τὸν Ἰ.Χρυσόστομο, δὲν ἔβαλαν στὸν κορβανᾶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος τὰ 30 ἀργύρια πὸ τοὺς ἐπέστρεψε ὁ Ἰούδας, “ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι”, διότι αὐτὰ τὰ χρήματα συνδέθηκαν μὲ θάνατο³⁰. Ὁ Δαβὶδ μὲ ἀποστροφή ἀπορρίπτει κάθε εὐεργετικὴ προσφορά, πὸ εἶναι ἀπόρροια ἀμαρτίας: *“Ἐλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου”* (Ψαλμ. 140,5) Ὁ Χριστὸς τονίζει ἐμφαντικά, ὅτι ἐὰν δὲν περισσεύσει ἡ ἀρετὴ μας «πλεῖον» αὐτῆς τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων, εἴμαστε ἐκτὸς τῆς σωτηρίου πορείας. (Ματθ. 5,20) Ἐπικαίρως δέ, μὲ τὴν ἑναρξὴ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τὸ θαῦμα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου μὲ τὰ κόλλυβα

φανερώνει τὴν δολιότητα αὐτῶν, ποὺ ἀπεργάζονται τὴν ἀλλοίωση τῆς συνειδήσεώς μας .

Ἡ ὀρθόδοξος χριστιανικὴ βιοηθικὴ δὲν στηρίζεται πάνω σὲ κινούμενη ἄμμο, ποὺ μετατοπίζεται στὸ “κατὰ ποῦ φυσάει ὁ ἄνεμος,” τῶν πολὺτροπων σκοπιμοτήτων, ὑπὸ τις ὁποῖες ἄγεται καὶ φέρεται ὁ κόσμος, **ἀλλ’ «ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»** (Ἐφ. 2,20). Σὲ ἀντίθετη περίπτωσι «ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος “ἡμῶν” ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς» (Απ. 22,19).

Ἐκ τῶν παραπάνω γίνεται σαφές, ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς ἀποκαλύπτει προχειρότητα, παράδοξη σπουδὴ νὰ κλείσει τὸ θέμα αὐτὸ “ὡς ἄνευ σημασίας” καὶ, κατὰ συνέπεια, ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τὸν Συνοδικὸ θεσμό, καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Λειτουργεῖ πάνω στὴν ἀντίληψη τοῦ “laissez faire, laissez passer”, καὶ ἐπιμένει νὰ συσκοτίζει τὸ θέμα καὶ νὰ “λοξοκοιτᾷ” σὲ ἀντισταθμιστικὲς προτάσεις ἐντυπωσιασμοῦ, λὲς καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι σῶμα ἀκτιβιστῶν.

Παράδειγμα, ὡς ἐν παρόδῳ, ἡ πρόσφατη ἀνακοίνωσις τῆς ΔΙΣ στὴν Συνεδρία Αὐτῆς, τὴν 3^η Μαρτίου 2021, γιὰ σύστασι (ἄκουσον, ἄκουσον!) Παρατηρητηρίου “κοινωνικῶν καὶ ὑγειονομικῶν κρίσεων, πανδημιῶν κ.ἄ.”, μὲ τὴν οὐσιαστικὴν εὐθύνη τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴν “ποιεῖται τὴν νύσσαν”, γιὰ τὴν ἐξώθησι τῆς τελέσεως τῆς Θ. Εὐχαριστίας, τῆς «μιᾶς καὶ μοναδικῆς πύλης τῆς ζωῆς», σὲ Κατακόμβες³¹, ἀλλὰ καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ ἄλλα οὐσιώδη θέματα τῆς ἀνθρώπινης ὄντολογίας, ποὺ συμβαίνουν στὴν πατρίδα μας, μέσῳ ἐπωνύμων μὴ κυβερνητικῶν ὀργανώσεων, ὅπως τὰ ἀνέδειξε ἡ πρόσφατη ἐπικαιρότητα καὶ ὄχι μόνον.

Ἐν τέλει τί συμβαίνει; Κακοήθης ἐξαλλαγὴ νοοτροπίας γιὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας; περίφοβος ὑποταγὴ στὸν Καίσαρα; ἐντολὲς ἀπὸ σκοτεινὰ κατευθυντήρια;

Ὅντως, « ἄβυσσος, ἄβυσσον ἐπικαλεῖται» (Ψαλμ. 41,8)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Ἡ ἀπόφασις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τις συνεδρίες τῆς 12^{ης} καὶ 13^{ης} Ἰανουαρίου 2021 τῆς 164^{ης} Συνοδικῆς Περιόδου πάσχει, λόγῳ τῆς ἐλλειποῦς καὶ μὴ ἐκ πολλοῦ βασάνου κακῆς

πληροφόρησης τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς.

Ἡ ἐπανόρθωση ἐπὶ τὸ ὀρθοδόξως ὀρθὸν τῆς παραπάνω ἀποφάσεως, μετὰ ἀπὸ ἀντιπαραβολὴ τῶν πραγματικῶν δεδομένων, μὲ τις ἐπιταγὰς τῶν Δύο Διαθηκῶν, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῆς consensus Partum (συμφωνίας Πατέρων) κατὰ τον Βικέντιο Βικέντιος Κυρήνης, ἀποτελεῖ ὑποχρέωση πρὸς τὴν ἀλήθεια σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοια τοῦ Κυριακοῦ Λογίου, «γνώσεσθε τὴν ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς»(Ἰωάν. 8,32).

Τοῦτο, ἀφ' ἑνὸς μὲν, θὰ χαροποιήσει τὸν ἀγωνιῶντα καὶ ἀγωνιζόμενον χριστῶνυμον ἑλληνικὸν λαόν, ἀφ' ἑτέρου δέ, θὰ ἀποτελέσει ὑψηλῆς συχνότητος πνευματικὸν μήνυμα στὴν εὐθεία τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατερικῶν ἐπιταγῶν. Ἄλλως, ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ καταγγελθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν ὡς, τὸ λιγώτερον, παραφωνία καὶ θὰ ἀποπεμφθῆ ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν Ὁρθοδόξων Συμβολικῶν Κειμένων τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς, ὑποβάλλομεν θερμὴ παράκληση γιὰ τὸν ἄμεσον ἀποσυσχηματισμὸ τῆς ἀπὸ τὸ πνεῦμα "τοῦ αἰῶνος τούτου τοῦ ἀπαταιῶνος". **Σὲ ἀντίθετη περίπτωση, στὴ συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας, θὰ διολισθήσει δικαίως, πάντοτε ὑπὸ τὸ φῶς τῶν κριτηρίων τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας, ἀπὸ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς σὲ Ἐπιτροπὴ Βιοανηθικότητας, μὲ τελικὴ συνέπεια τὴν ἀπομείωση τοῦ κύρους τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων, ποὺ στηρίζονται στὶς εἰσηγήσεις τῆς, σὲ κεφαλαιώδη ζητήματα τῆς εὐαγγελικῆς πίστεως καὶ ζωῆς.**

«οὐ (γάρ) ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ καὶ
ἡ ρομφαία μου οὐ σώσει με' ...
ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν» (Ψαλμ. 43 (44),7)

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
π. Στυλιανὸς Ἐμμ. Καρπαθίου
Θεολόγος Ψυχίατρος, Δρ Βιοηθικῆς
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

- ¹ Ένδεικτικά, βλ. Durand Guy, *Introduciton Générale à la Bioéthique, Histoire, Consept et outils*, Éd. Fides (Canada)-Cerf (Paris), 1993, σελ. 183 κ.έ.
- ² Β' Μακ.7, 28, Πρβλ. Δευτ. 32,6.
- ³ Κ. Στεφανή, «Φυλογενετική εξέλιξη και ανθρωπίνη συμπεριφορά», Στό, *Εισαγωγή στις έπιστήμες της συμπεριφοράς*. Αθήναι, 1996, Ψυχιατρική Βιβλιοθήκη, σελ. 6.
- ⁴ Φωτίου, *Αμφιλόχια ΛΣΤ'* P.G.101,260 Α.
- ⁵ Θεοδώρου Στουδίτου, *Αντιρρητικός Γ'* P.G.99,424. Μαξίμου, «Περὶ ἀγάπης ἑκατοντὰς 4^η, δ'» *Φιλοκαλία* (Εκδ. Παπαδημητρίου)Τόμ. Β'σελ. 41. Πρβλ.Μαξίμου, *Σχόλια εἰς τὸ βιβλίον, Περὶ θείων ὀνομάτων*, P.G. 4,265 C
- ⁶ Μακαρίου Αἰγυπτίου, *Ὁμιλία ΜΘ', Δ'*, P.G. 34, 816B.
- ⁷ Καρμίρη Ι., *Τὰ Δογματικά καί Συμβολικά Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας* σελ.154-155, 175, 193,207 .
- ⁸ Γρηγόριος Νύσσης, *Πρὸς τοὺς πενθούντας*, P.G.46,524
- ⁹ Μ. Βασίλειος, *Ὅτι οὐκ ἔστιν αἷτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός* , P.G. 31, 345.
- ¹⁰ Ωριγένης, *Κατὰ Κέλσου Δ' III-IV*, ΒΕΠΕΣ, 9,235.
- ¹¹ *Les murs ont la parole*, Paris, Edition Tchou, 1968 σελ. 152.
- ¹² «On denient embryon plus tard et cadaore plus tôt». Testar J., *Le désir du gène*, Éd. Champs -Flammarion, Paris, 1994, σελ. 183.
- ¹³ Γρηγόριος Θεολόγος, *Ἐπιστολή ΡΑ', Πρὸς Καληδόνιον*, P.G. 37,181.
- ¹⁴ <https://www.sciencemag.org/Science/AAAS>.
- ¹⁵ Βλ. παρακάτω τις ὑπ'ἀριθμ. 26 καί 27 παραπομπές.
- ¹⁶ Ἡ WI- 38 εἶναι ἡ πρώτη κυτταρική σειρά τοῦ ἔτους 1962, ἡ ὁποία προήλθε ἀπὸ ἐκλεκτική ἀμβλωση θήλεως ἔμβριου, σὲ Σουηδὴ γυναικία, χωρὶς τὴ γνώση ἢ τὴν ἀδεία της. Ὁ προσδιορισμὸς "ἐκλεκτικὴ" ἀναφέρεται στὴν ἀμβλωση, ποὺ γίνεται χωρὶς ἐνδείξεις παθολογίας τοῦ ἔμβριου καὶ συνεπῶς τὸ ἔμβριον εἶναι ὑγιές. Σύμφωνα με ἄλλες πηγές, τὸ ἔμβριον ἦτο ἡλικίας τριῶν (3)μηνῶν Βλ. Gorvett, Zaria."The controversial cells that saved 10 million lives" *www.bbc.com*. Retrieved 2020-12-09. Ἐπίσης, τὸ βιβλίο τῆς Meredith Wadman, *The Vaccine Race: Science, Politics, and the Human Costs of Defeating Disease* 1st Edition, 2017.
- ¹⁷ Meredith Wadman, *Abortion opponents protest COVID-19 vaccines' use of fetal cells*, Jun. 5, 20. <https://www.sciencemag.org/news/2020/06/abortion-opponents-protest-covid-19-vaccines-use-fetal-cells>
- ¹⁸ <https://www.modernatx.com/modernas-work-potential-vaccine-against-covid-19> Ἀνακτήθηκε στις 09-02-2021.
- ¹⁹ Kyle Blankenship, *Pfizer, BioNTech snare \$1,95B deal with U.S. government for 100M-Plus doses of COVID-19 Vaccine* . Jul 22,2020. <https://www.fiercepharma.com/manufacturing/pfizer-biontech-snare-1-95b-deal-u-s-government-for-100m-plus-doses-covid-19-vaccine>
- ²⁰ *Coronavirusvaccins en het gebruik van cellen van geaborteerde foetussen: stand van zaken* <https://www.ieb-eib.org/nl/nieuws/biomedisch-onderzoek/medisch-onderzoek/coronavirusvaccins-en-het-gebruik-van-cellen-van-geaborteerde-foetussen-stand-van-zaken-1926.html?backto=search>
- ²¹ Vaccine hesitancy: an interview with Stanley Plotkin, rubella vaccine developer *BMJ* 2019; 367 doi: <https://doi.org/10.1136/bmj.l6926> (Published 23 December 2019). Υπάρχει σχετικό video στην ηλεκτρονική διεύθυνση: https://www.youtube.com/watch?v=y6fjbixw-Dc&ab_channel=neeskens1012
- ²² F20.0 κατὰ ICD-10 . Στὴν ἑλληνική γλώσσα, ἀπὸ τις ἐκδόσεις "Βῆτα" σελ. 110.
- ²³ Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατ'ἐπιτομήν*, P.G. 31, 1080-1081 καὶ P.G. 31, 744
- ²⁴<https://www.gov.uk/government/publications/coronavirus-covid-19-vaccine-adverse-reactions/coronavirus-vaccine-summary-of-yellow-card-reporting>
- ²⁵Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι διαθέσιμα, μετὰ ἀπὸ ἀπλὴ ἀναζήτηση στὴν ἐπίσημη κρατική ἰστοσελίδα <https://wonder.cdc.gov/vaers.html>.
- ²⁶ St. Rixen, " Totenwürde" τῆς *FAZ* (Frankfurter Allgemeine Zeitung), 13-Μαρτίου 2001.
- ²⁷ Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιστολῆς ὑπογράφουν, ὁ Moira McQueen, καὶ ὁ The Most Rev. Richard Gagnon Μεταξὺ τῶν ὑπογραψάντων περιλαμβάνεται καὶ ὁ ὀρθόδοξος Μητροπολίτης Τορόντο καὶ Καναδὰ κ.Σωτήριος.[https://www.sciencemag.org/sites/default/files/Canada-COVID-19%20Vaccine%20letter%20May%2021st%202020_updated%20\(002\).pdf](https://www.sciencemag.org/sites/default/files/Canada-COVID-19%20Vaccine%20letter%20May%2021st%202020_updated%20(002).pdf) (ἀνακτήθηκε 3-3-21)
- ²⁸MORAL CONSIDERATIONS REGARDING THE NEW COVID-19 VACCINES, Chairmen of the Committee on Doctrine and the Committee on Pro-Life Activities United States Conference of Catholic

Bishops, με ημερομηνία 11-12-2020. <https://www.usccb.org/moral-considerations-covid-vaccines> (ἀνακτήθηκε στις 3-3-21)

²⁹The New York Times (ἀνταπόκριση τῆς Elisabetta Povoledo στις Feb. 19, 2021) *The Vatican is promoting vaccinations but won't punish those who decline them.*

<https://www.nytimes.com/2021/02/19/world/the-vatican-is-promoting-vaccinations-but-wont-punish-those-who-decline-them.html> (ἀνεκτήθη στις 28-02-2021).

³⁰ Ἰωάννης Χρυσόστομος, *Εἰς Ματθαῖον* ΠΕ' P.G. 58,761.

³¹ Ὑπάρχει Κυβερνητικό Παρατηρητήριο με 1^η Ἐκθεση Κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς τὴν 29^η Μαΐου 2020, τὸ ὁποῖο ἔχει δημοσιεύσει μέχρι καὶ τὴν 1^η Μαρτίου 2021, 38 "Ἐκθέσεις Προόδου".